

Các biện pháp can thiệp để cải thiện kết quả phục hồi chức năng trong bệnh bại não

NGUYÊN TẮC THỰC HÀNH TỐT NHẤT

Các nguyên tắc thực hành tốt nhất sau đây được khuyến nghị khi làm việc với trẻ em và thanh thiếu niên bị bại não có mục tiêu phục hồi chức năng, với mục đích tối đa hóa kết quả phục hồi chức năng.

1

Tôn trọng các mục tiêu mà trẻ đã lựa chọn

Quá trình can thiệp nên bắt đầu bằng việc hiểu điều gì là quan trọng đối với trẻ và đặt ra các mục tiêu phục hồi chức năng tập trung vào việc cải thiện sự tham gia của trẻ vào các hoạt động đó. Các mục tiêu phải có ý nghĩa, giúp phục hồi chức năng và có thể đạt được trong một khung thời gian ngắn hạn. Các mục tiêu này cần được ghi chép lại dưới dạng văn bản và cung cấp cho các bên liên quan. Các mục tiêu nên được đo lường tại thời điểm bắt đầu và kết thúc của quá trình can thiệp.

2

Xác định các yếu tố cản trở việc đạt mục tiêu

Các bác sĩ nên quan sát kỹ quá trình luyện tập đạt mục tiêu của trẻ để chỉ ra được những yếu tố nào ngăn cản trẻ đạt được mục tiêu. Việc này có thể bao gồm một cuộc thảo luận về thời gian và địa điểm trẻ muốn tham gia hoạt động, ngoài ra nên xem xét cả các khía cạnh khác như tính chất của nhiệm vụ và môi trường xung quanh.

3

Can thiệp nên là thực hành trực tiếp toàn bộ mục tiêu

Trọng tâm của can thiệp nên tập trung vào thực hành tích cực để đạt mục tiêu phục hồi chức năng của trẻ thay vì chỉ tập trung vào những khiếm khuyết tiềm ẩn. Điều này bao gồm việc bác sĩ thực hiện theo cách tiếp cận 'buông tay' trẻ, và cung cấp phản hồi để hỗ trợ trẻ thực hiện thành công mục tiêu của mình.

4

Can thiệp nên hấp dẫn và tạo động lực thúc đẩy trẻ

Can thiệp nên hấp dẫn và tạo động lực cho trẻ nhưng cũng phải đủ thách thức để trẻ tiến bộ. Các biện pháp can thiệp gây đau đớn hoặc làm trẻ kiệt sức nên được thay đổi và xem xét các biện pháp can thiệp thay thế khác.

5

Thực hành các mục tiêu nên diễn ra tại nhà và tại cộng đồng

Trẻ dễ đạt được mục tiêu luyện tập nếu việc thực hành những hoạt động trong cuộc sống hàng ngày được diễn ra trong môi trường sống thực tế của trẻ. Khi điều này là bất khả thi, các can thiệp cần được thay đổi điều chỉnh để việc thực hành diễn ra trong môi trường và nguồn lực liên quan đến mục tiêu của trẻ.

6

Can thiệp do cha mẹ thực hiện là thành phần quan trọng của tất cả các can thiệp

Các bác sĩ nên cung cấp thông tin và hướng dẫn các gia đình tích cực tham gia vào quá trình can thiệp cho con của họ. Một chương trình tập luyện được thiết kế để thực hiện tại nhà cần điều chỉnh để phù hợp với từng cá nhân, kết hợp với sự hỗ trợ và đánh giá liên tục sẽ tối đa hóa việc thực hành bên ngoài các buổi trị liệu.

7

Trẻ em và cha mẹ nên được trao quyền để đưa ra quyết định

Các bác sĩ nên chia sẻ kiến thức với gia đình và cung cấp bằng chứng cập nhật để các gia đình đưa ra quyết định sáng suốt về các biện pháp can thiệp. Các bác sĩ nên xem xét vấn đề cụ thể của từng đứa trẻ và chỉ đưa ra khuyến nghị các biện pháp can thiệp đã được chứng minh về tính khả thi và hiệu quả.

8

Cần lên kế hoạch luyện tập với cường độ đủ cao để đạt được mục tiêu

Việc quan trọng là cần xem xét thực hành bao nhiêu là đủ để đạt được mục tiêu và cần phối hợp với gia đình để lập kế hoạch giúp trẻ có thể đạt được mức độ tập luyện cần thiết. Một số biện pháp can thiệp nhất định có thể yêu cầu cường độ thực hành cao hơn và cần lưu ý đến điều này khi lập kế hoạch tập luyện.

9

Nên áp dụng cách tiếp cận nhóm

Cách tiếp cận nhóm (trong đó trẻ em và gia đình phải là phần của nhóm) để thiết lập mục tiêu và lập kế hoạch can thiệp được khuyến khích. Các bác sĩ/ nhà cung cấp dịch vụ phối hợp hiệu quả và làm việc hướng tới các mục tiêu chung có thể giúp giảm áp lực cho các gia đình.